

ПРОТОКОЛ

№ 40

гр. Пазарджик, 24.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Нели Ив. Вългарова
Сложи за разглеждане докладваното от Венцислав Ст. Маратилев Въззивно гражданско дело № 20235200500737 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 09:45 часа се явиха:

Въззивният жалбоподател **Н. Н. А.** – редовно призован, се явява лично. Явява се и назначеният особен представител адв. Н. А. К..

Не се явява представител за ответника по въззивната жалба ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА" към Министерство на правосъдието - гр. С. - редовно призована. От последната са постъпили писмени бележки и молба да се даде ход на делото в отсъствие на неин представител. Взема се становище по подадената въззивна жалба.

ЖАЛБОПОДАТЕЛ Н. А.: Да се даде ход на делото. Няма пречка.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото, предвид изявлението на жалбоподателя.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото, затова при условията на чл. 142 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Производството е по чл. 258 и следващите от Граждански процесуален кодекс.

С решение на Пазарджишки районен съд № 199 от 27.02.2023 г. постановено по гр.д. № 20225220101356 по описа на съда за 2022 г. **Е ОТХВЪРЛЕН** като неоснователен и недоказан предявеният от ищеца Н. Н. А., ЕГН ***** от Затвора в гр. Пазарджик срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, с адрес гр. С., бул. "Г.Н.С." №**, представлявана от Директора Й.Й. иск с правно

основание чл. 49, във вр. с чл. 45 от ЗЗД, с който се иска от съда да бъде осъден ответникът Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, да заплати на ищеца Н. Н. А., ЕГН *****, сумата от 5 000.00 лева /пет хиляди лева/, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, които са били претърпени в резултат на незаконосъобразното бездействие на служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, състоящо се в неизплащане на присъдено със съдебни решения, постановени по административно дело № 2329/2014 г. по описа на Административен съд- гр. Пловдив и административно дело № 2038/2016 г. по описа на ВАС, парично обезщетение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда /30.06.2021 г./ до окончателното изплащане на дължимите суми.

С определение № 1370 от 28.05.2023 г. постановено по гр.д. № 20225220101356 по описа на съда за 2022 г. в производство по чл. 248 от ГПК е оставена без уважение молбата на ищеца Н. Н. А. за изменение на решение № 199 от 27.02.2023 г. постановено по гр.д. № 1356/2022 г. на РС-Пазарджик в частта за разноските.

Решението се обжалва с въззивна жалба, с вх. № 618916.03.2023 г. подадена от ищеца в производството Н. Н. А., ЕГН-***** от Затвора Пазарджик, като се поддържа довод за несъгласие на жалбоподателя с мотивите на съда с които е отхвърлена заявената искова претенция за обезщетение за неимуществени вреди. Коментира се нормата на чл. 127, ал. 4 от ГПК предвиждаща посочване от ищеца на банкова сметка или на друг начин по който да му бъде преведена сумата по уважен осъдителен паричен иск и че в тази връзка вискателят А. е изпълнил задължението си, на длъжника ГДИНМП е била изпратена покана от Н. А. с вх. № 19-274 от 29.03.2021 г.,приложена към изпълнителния лист от 17.10.2017 г. по адм.д. № 2329/2014 г. на Административен съд - Пловдив за да изпрати присъдената цяла сума като я депозира по банковата сметка в „Юробанк България“ IBAN - ***** BIC BPB BGSF, на лицето Г.М.А. от с. С., обл. К.. Твърди се още, че вискателят има задължение да определя банковата сметка по която да се превеждат плащанията от длъжника и че последният няма задължение да определя къде да се внесе сумата, която дължи съгласно чл. 127, ал. 4 от ГПК. Цитира се нормата на чл. 446а от ГПК за запазване на несеквестируемостта на доходите по чл. 446, ал. 1 от ГПК, включително и на помощи и обезщетения съгласно друг нормативен акт, постъпили по банкова сметка, но не по-рано от 1месец преди налагането на запора, както и ал.2 за случаите при които запорното съобщение не поражда действие по отношение на помощите и обезщетенията по ал.1 изцяло, както и спрямо пенсията до размера на минималната работна заплата, освен за задълженията за издръжка. В тази връзка жалбоподателят посочва, че съгласно извлечението от сметка, процесната сума от 865.38 лв. е постъпила по личната партида на жалбоподателя Н. А., по описа на затвора Пазарджик, като на 27.05.2021 г. сумата е внесена в набирателната му сметка/личната партида/ в затвора Пазарджик и на същия ден е удържана сумата поради запорно съобщение от

ДСИ при РС, като е активирано запорното съобщение на ДСИ от 27.06.2021 г., след едномесечен срок по силата на чл. 446а, ал. 2 от ГПК. Счита, че по този начин началникът на затвора Пазарджик е нарушил реда за активиране на съобщението от запора на ДСИ, макар и вискателят да не е искал постъпването на сумата в набирателната си сметка и да е посочил сумата да се внесе по банкова сметка на трето лице Г.А. Поддържа жалбоподателят, че от незаконосъобразните действия и бездействие на ответника ГДИНМП, е претърпял неимуществени вреди доказани със свидетеля Д.Г.. Изложени са доводи по отношение частта на решението касаеща отговорността на страните по разносните и присъдените такива в полза на ответника ГДИНМП, като счита, че в случая няма основание да бъде ангажирана отговорността на ищеца за разноси. В тази част на жалбата първоинстанционният съд е постановил определение № 1370 от 28.05.2023 г. постановено по гр.д. № 20225220101356 по описа на съда за 2022 г. в производство по чл. 248 от ГПК, което е влязло в законна сила. Твърди се, че обжалваното решение е постановено в нарушение на чл. 3 от ЗСВ и чл. 117, ал. 2 от КРБ, тъй като съдът не е изпълнил задължението си да постанови обжалвания съдебен акт на основание на всички събрани относими доказателства по предмета на спора и периода на претенцията и при спазване на закона и в този смисъл обжалваното решение било незаконосъобразно. Моли да се отмени и се постанови ново, с което да се уважи претенцията за обезщетение на ищеца и въззивен жалбоподател Н. А. в размер на 5000лв ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното погасяване на задължението за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразно действие или бездействие на ответника ГДИНМП.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от насрещната по спора страна ГДИНМП с вх. № 7094 от 24.03.2023 г., в която въззивната жалба се квалифицира като недопустима и неоснователна. Излага се установената по делото фактическа обстановка - извършен на 26.05.2022 г. от ГДИНМП превод по сметката на личната партия на ищеца на сумата от 865.58 лв. от които 500 лв. главница и 365.38 лв. начислена лихва, като главницата е сбор от присъдени в полза на лицето суми – 300 лв. по изпълнителен лист /ИЛ/ от 17.10.2017 г. по адм.д. № 2038/2016 г. на ВАС /произлизащо от Адм.д. № 2329/2014 г. на Адм.С-Пловдив/ и още 200 лв. по ИЛ от 17.10.2022 г. по Адм.д. № 5776/2015 г. на ВАС, произтичащи от Адм.д. № 503/2014 г. на Адм.С-Пловдив; че след пристигането на цялата сума в Затвора - Пазарджик, на 27.05.2022 г. в 15.58 ч., след удържането на сумата в разход - 240.74 лв. по запор по ИД № 20195110400039; удържане на сума в разход от 128.75 лв. по запор по ИД № 2019511040040 и удържане на сума в разход от 495.89 лв. по запор по ИД № 20195110400041. Коментира се качеството на ответника, което придобива при получаване на запорно съобщение в ГДИН - Затвора-Пазарджик - на трето задължено лице по смисъла на чл. 507, ал. 1 от ГПК, и че от деня на получаването на запорното съобщение на това трето задължено лице е забранено да предава дължимите от него суми или вещи на длъжника под страх от наказателна отговорност, а съгласно чл. 508, ал. 3 от ГПК, ако третото лице не оспорва своето

задължение, същото внася дължимата от него сума по сметката на съдебния изпълнител или му предава запорираните вещи, тъй като то е обвързано от посочения в заповестното съобщение изпълнителен способ. Коментирани са подробно правомощията на третото задължено лице, като и липса на правна възможност да извършва преценка за основателността и законосъобразността на наложения заповест, и че правомощията му се изразяват само до възможността да заяви, дали признава вземането, и ако го признава, да внесе сумата по сметката на съдебния изпълнител. Акцентираща се, че извършването на удържки от вземанията на лишените от свобода се подчинява на правилата за несеквестрируемостта, регламентирана в чл. 446 от ГПК и чл. 78, ал. 3 от ЗИНЗС, но че забраната за удържки се отнася единствено до вземанията за трудово възнаграждение или други възнаграждения за труд и за пенсия. Посочва се, че в случая вземането, срещу което е насочено принудителното изпълнение, не е нито трудово възнаграждение, нито пенсия, поради което е изцяло секвестрируемо и може да се удържа в пълен размер. Коментира се писмо от КЧСИ даващо разяснения, че доходите на дадено лице от пощенски записи, банкови преводи от близки и дарения от църкви и неправителствени организации не попадат в обхвата на чл. 446 от ГПК, явяват се секвестрируемо имущество и върху тях може да се насочи принудително изпълнение чрез налагане на заповест. Акцентираща се, че в случая процесните суми не са удържки от доходи за полагащо се възнаграждение за труд, поради което същите са секвестрируеми и могат да се удържат от администрацията на Затвора - Пазарджик като трето задължено лице в пълен размер. Отчетено е, че до момента лишеният от свобода Н. А. не е получавал възнаграждение за положен труд в Затвора - Пазарджик. Като последен аргумент се изтъква, че затворниците в РБ са на пълна държавна издръжка, като им се осигурява храна, отопление, осветление, кабелна телевизия, завивки, работни дрехи и обувки, и им се правят дарения от църкви и неправителствени организации за лишените от свобода в неравностойно положение. Моли да се остави без уважение жалбата на ищец и се потвърди обжалваното решение.

Няма направени от страните доказателствени искания по реда на чл. 266 от ГПК пред въззивната инстанция.

АДВ. К.: Поддържа жалбата така, както е подадена. Нямаме доказателствени искания. Да се приключи съдебното дирене.

ЖАЛБОПОДАТЕЛ Н. А.: Поддържа изцяло жалбата, както е предявена. Нямам доказателствени искания.

Съдът счита делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. К.: Уважаеми Окръжни съдии, моля да уважите така подадена въззивна жалба по съображения, изложени в самата въззивна жалба, както и в писмена защита, която представям днес на съда, като ще Ви моля съответно да прогласите решението за нищожно, съответно да го отмените и уважите, или съответно да отмените и да върнете делото на първа инстанция, в зависимост от това, което решите Вие.

ЖАЛБОПОДАТЕЛ Н. А.: Уважаеми въззивни съдии, в кориците на делото нямаме налични доказателства – от мен писмени такива да са депозирани – декларация или молба съгласно чл. 114а – „когато лишеният от свобода не получава възнаграждение от трудова дейност, обезщетението се удържа от личната му сметка при изразено писмено съгласие от него“. В този смисъл от мен ответникът не представи никакво писмено доказателство - декларация или молби, за да се удържа от моята сметка (говоря от личната ми партия). Нещо повече – незаконосъобразно бездейства ГДИН – София да се превежда именно в конкретната банка, където сметката определям лично аз, защото от първичните актове, които са от ГПК изрично законодателят е ограничил обезщетения или помощи, което е несеквестируем доход по силата на чл. 436а, ал. 2, вр. ал. 1 от ГПК. Те са първични актове, от първичното право на Република България и са задължителни за всички съдилища и учреждения. В този смисъл е направено изрично ограничение - помощи, обезщетения са несеквестируем доход. Самите текстове са сравнени с другите текстове, които са за възнаграждение (говоря за трудово възнаграждение) и по какъв начин би трябвало да бъде, след като подлежи на запориране или изземване от ДСИ или ЧСИ.

В този смисъл считам аз, изрично много добре ясно е конкретизирал законодателят кога е секвестируем и кога е несеквестируем. В този смисъл аз считам, че изцяло е признато от законодателя, че и Началникът на затвора, и Главният директор на ГДИН - София бездействат и незаконосъобразно действат съгласно от мен исканата като покана или молбата, която съм депозирал, да се внесе в конкретната банкова сметка. В този смисъл се явява изцяло незаконосъобразно решението на първата инстанция. Не го е приложил материалния закон, защото винаги се прави разграничение, кога е първичен акт, кога е вторичен акт.

Прави се изрично ограничение, първичните актове са задължителни за всички съдилища и учреждения, и вторичните актове, които развиват именно първичните актове, които са в този смисъл.

Аз считам, че законодателят много ясно е конкретизирал самите текстове. Това е много важно при самото прилагане. Така са изискванията и на правото от Европейския съюз (ЕС) от държавите членки на ЕС при прилагането и спазването на националното право по отношение правото на ЕС. Това е искането.

Моля изцяло да се уважи жалбата като основателна.

Съдът счита делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок до 24.02.2024 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 09:55 часа.

Председател: _____

Секретар: _____